

عبدالاحمد فیض

ماهیت حقوقی و عواقب جرایم سایبری

بدیهی است که جهان امروز در یکی از مراحل حساس انکشاف خود در سطوح و عرصه های مختلف و بویژه در عرصه رشد و توسعه صنعت فناوری ها قرار دارد ، انکشاف سریع تکنولوژی بخصوص در زمینه صنعت کامپیوتر، اگر از یک جانب زمینه را برای نزدیکی شگفت انگیزی بشریت و دستیابی به اطلاعات در سراسر جهان فراهم نموده است، اما از سوی دیگری کاربرد اینترنت و کامپیوتر و رشد فزاینده مناسبات دیجیتالی در جهان معاصر زمینه را برای انواع سؤ استفاده منجمله دخالت در حریم حیات شخصی، سرقت داشته های معنوی افراد، انواع کلاه برداری و حتا وقوع جرایم تروریستی سایبری مساعد نموده است که نه تنها ثبات سیاسی داخلی دولتها را به مخاطره مواجه میسازد بلکه جرایم سایبری در سالهای اخیر یکی از ابعاد دخالت سیاسی دولتها در امور کشورهای دیگر و فکتور عمده بی ثباتی جهانی مبدل گردیده است. فلذا باتوجه به اهمیت موضوع اینک سایبر و جرایم سایبری را بصورت مؤجمد کنکاش قرارداداده و جوانب حقوقی موضوع را برجسته خواهیم ساخت.

واژه سایبریه معنای مجازی و یا محیط مجازی است که از واژه یونا نی (کوبرنتیس) یعنی سکندارویا رهنما مشتق گردیده است و بار نخست توسط ریاضی دانی بنام (نوربرت وینر) در اثرش بنام سایبرنتیک یا علم مطالعه و کنترل مکانیزم ها در سیستم های کامپیوتری یا ماشینی مطرح گردید. فلذا جرایم سایبری که جرایم اینترنتی و یا کامپیوتری نیز نامیده میشود از منظر تاریخی زمانی وارد گفتمان حقوقی و سیاسی گردید که ظهور کامپیوتر بمثابه یک دستاورد عظیم و خارق العاده بشری در دهه های (۶۰) (۷۰) سده گذشته منجر به دگرگونیهای گسترده در عرصه های متنوع گردیده و بار نخست کامپیوتر به هدف تسریع و تنظیم امور مالی، توزیع فراوردهای تولیدی و نگهداری صورت حساب معاملات تجاری ، وارد شرکتهای بزرگ تولیدی و صنعتی گردید، لذا این تحول تاریخی در عرصه فناوری زمینه های عملی وقوع جرایمی مانند جعل اسناد، سرقت، کلاه برداری یا فریبکاریهای متنوع و جاسوسی اینترنتی را مساعد نموده و موجب آن گردید تا حقوق جزائی روند انکشاف خود را در زمینه جرم انگاری و توصیف حقوقی پدیده های جرمی نوین در عرصه جرایم اطلاعاتی در پیش گیرد.

لازم به یاد دهانی است که تعریف جرایم سایبری با تفاوت دیدگاه و اختلافاتی تئوریک در محافل حقوقی مواجه بوده و هستند معدود حقوقدانانیکه جرایم سایبری، اینترنتی و کامپیوتری را از هم تفکیک مینمایند اما علی الرغم تفاوت نظر درین خصوص، جرایم سایبری را میتوان چنین تعریف کرد:

جرایم سایبری عبارت از مجموعه ای جرایمی است که بوسیله ابزارهای الکترونیکی یا اینترنتی در محیط مجازی ارتکاب گردیده و نتایج حاصله از آن اثرات فوق العاده ناگواری بر زندگی حقیقی از خود بجا میگذارد و عبارتند از: افتراء و نشر اطلاعات کاذب، کلاه برداری در تجارت و تحصیل مال دیگران با کاربرد وسایل مزورانه، تطهیر پول نا مشروع، دخالت در امورات فردی ، جعل اسناد ، سرقت اینترنتی ، شنود غیرمجاز، کاربرد ابزارهای الکترونیکی در راستای اهداف و نیات غیر اخلاقی و سؤاستفاده جنسی ، پارانوگرافی یا استفاده از اطفال به مقاصد جنسی ، تخریب ارزش های اخلاقی جوامع مختلف، انتشار ویروس و هگرهای تخریب کننده و غیره . اما آنچه بیش از همه به منافع ملی و ثبات جمعی در نظام بین المللی بمثابه پدیده جرمی نوین اثرگذار بوده و موجب نگرانی فزاینده جهانی در چند دهه اخیر گردیده است ، توسعه و گسترش رورافزون جرایم چون جاسوسی کامپیوتری ، سبوتاژ و جعل کامپیوتری است.

۱- جاسوسی کامپیوتری یکی از جرایم مخوف با پیامدهای ویرانگر است که اسرار و مدارک فوق العاده محرم در عرصه سیاسی، نظامی، اقتصادی و تجاری دولت را هدف قرار داده و با افشا و همگانی ساختن آنها امنیت و منافع ملی دولت و دولت‌ها را به مخاطره مواجه می‌سازد، که از مجرای نفوذ به سیستم کامپیوتری کشورهای دیگر و به شیوه حرفوی که در عقب آن حمایت دولتی قرار دارد ارتکاب می‌گردد.

۲- سبوت‌اژ انترنیتی از طریق متوقف ساختن مدارک بسیار مهم و داشته‌های کامپیوتری و پاک‌سازی اسناد به هدف اخلاص نظام سیاسی و اقتصادی محقق می‌گردد.

۳- جعل انترنیتی بمنظور وارد نمودن تغییر و امحای کلی و یا قسمی برنامه‌ها کامپیوتری به هدف سیاسی و نفوذ غیر مجاز در سیستم‌های بانکی و ارائیه مدارک مزور به هدف سرقت مقادیر بزرگ پول و ضربه زدن به نظام بانکی کشور‌های دیگر صورت می‌گیرد که تا کنون میلیون‌ها دالر به کشورهای مختلف زیان وارد آورده است و هرآن امکان آن متصور است که تهاجمات انترنیتی منافع و مصالح دیگران را هدف قرار دهد.

هكذا بایست متذکر شد که یکی از شایع‌ترین جرایم سایبری در چند دهه اخیر، کاربرد انترنیت و تکنولوژی اطلاعاتی در امورات و تصمیم‌گیری‌های سیاسی است، زیرا انترنیت با داشتن بیشترین و موثرترین اطلاعات نقش بارزی در سوق و هدایت افکار عمومی داشته و از نیروی پیوسته و همیشه بمتابۀ ابزار دخالت کشورهای معین در راستای ایجاد دگرگونی‌های سیاسی مورد سؤاستفاده قرار گرفته است که میتوان بگونه‌ای مثال از کاربرد گسترده انترنیت و شبکه‌های اجتماعی در راستای بسیج افکار عمومی بمنظور ایجاد قیام و کانونهای مقاومت مردمی علیه نظام‌های حاکم سیاسی آنهم در قالب مداخلات مخفیانه دستگاه‌های جاسوسی خارجی و یا مداخلات سازمان‌یافته در امورات انتخابات کشورهای دیگر به قصد بقدرت رسانیدن کاندید مورد نظر از مجرای تخریب هدف‌مندانۀ سایت ویژه انتخاباتی در کشورهای معین نامبرد، که در زمینه میتوان از مداخلات سایبری در قیام‌های مردمی موسوم به بهار عربی، ادعای ایالات متحده مبنی بر مداخلات سایبری فدراسیون روسیه در انتخابات (۲۰۱۶) در ایالات متحده آمریکا، مداخلات سایبری به هدف برهم زدن و یا تغییر نتایج انتخابی، ایجاد فضای ارباب و وحشت به مقاصد سیاسی که توسط برخی دولت‌ها منجمله غرب با استفاده از انترنیت در عده از کشورهای انجام یافته و یا می‌باید نامبرد.

لازم به یاددهانی است که علی‌الرغم پیامدها و نتایج زیان‌بار جرایم سایبری و نیز گسترش روزافزون جرایم فوق درمقیاس جهان، مساعی دولت‌ها در امر مبارزه مشترک در برابر جرایم انترنیتی، جلوگیری و مجازات عاملان جرایم سایبری صرفاً به جرم انگاری جرایم سایبری در قوانین جزائی آنها محدود گردیده است، در حالیکه با توجه به ابعاد خطرات ناشی از تهاجمات سایبری که از حریم شخصی تا امنیت جمعی را به مخاطره مواجه نموده است، موفق‌گیری جهانی در قبال جرایم فوق با وصف انعقاد کنوانسیون اروپائی مصوب مارچ (۲۰۰۶) به شرکت بیش از (۴۶) کشور و کنوانسیون بین‌المللی (۲۰۰۱) منعقدۀ بوداپست عملاً در فقدان نتایجی که انتظارش میرفت قرار داشته و لذا جرایم سایبری موازی به رشد و توسعه فتاوریها و وسایل دیجیتالی همانند بسا فکتورهای دیگر، تنها بیکی از ابزارهای تهدیدکننده امنیت و ثبات همگانی در عصر حاضر مبدل گردیده است بلکه توجه باید داشت که در جنب اهمیت بسزای این دست‌آورد بزرگ انسانی در دوران معاصر، عزت، شرف، ناموس، فرهنگ و ارزش‌های ملی جوامع نیز در معرض خطر بالقوه قرار دارد.